18

THESIUM MEDICO-PRACTICARUM TRIGA,

Annuente Divina Gratia,
Authoritate Inclyti Collegii Medici
in Illuſtri Eberhardina,
PRÆSIDE
VIRO NOBILISSIMO, EXCELLENTISSIMO, ET EXPERIENTISSIMO, DOMINO,
ELIA RUDOLPHO CAMERARIO,
Philoſ. & Med. D. Prax. P. P. Ordin.
Conſil. & Archiatro Würtembergico, Fac.
Med. Seniore & h. t. Decano,
Dn. Præceptore, Promotore, & Fautore ſuo Filiali honore & amore ætatèm Venerando,
Pro Licentia
SUMMOS IN MEDICINA HONORES, JURA AC PRIVILEGIA DOCTORALIA legitimè capeſſendi,
Solenni ac publicæ ſubmiſſa ventilationi
à
GEORGIO FRIDERICO Metzger/
TUBINGENSI,
Die Novembr.
Hor. & Loco conſuetis

Tubingæ
MDCXCIII.

Typis Viduæ Martini Rommeÿ.

VIRIS

Nobiliſsimis, Excellentiſsimis, Experientiſsimis,

DN. ELIÆ RUDOLPHO

CAMERARIO, Philoſ. & Med. D. hujusque Prof. Publ. Famigeratiſſimo, Conſil. & Archiatro Würtemb. Feliciſſimo, Facult. Med. Seniori & p. t. Decano Spectatiſſimo, Diſput. hujus Præſidi Graviſſimo.

DN. ROSINO LENTILIO,

Med. D. longè Celeberrimo, Archiatro Oetingenſi Feliciſſimo, S. R. I. Lib. Civit. Nördling. Phyſico Primario Meritiſſimo, Academiæ Leopoldinæ Imperialis Natur. Cur. Oribaſio.

DOMINIS Patronis, Præceptori, Affini ætatèm colendiſsimis,

Theſes has Inaugurales

In obſervantiæ debitæ ſymbolum, ſuique ulteriorem commendationem

Obſequioſiſsimè

Offert & dedicat

Georgius Fridericus Metzger.

I.

FRIGIDÆ HAUSTUS ein gethaner Trunck *tam frequens morborum cauſa non eſt, quam vulgò accuſatur.*

B*Eatus ac Deſideratiſſimus meus Parens* Flux. & Reflux. ſanguin. Exerc. 3. th. 10. ponit ſq. *Sanguis inoffenſo per pulmones pede dum appellit, ſingulis in alimentum partibus per aortam jam diſtribuendus, ob arteriæ cum Oeſophago nexu cum lipothymia nec non inopinatæ ſuffocationis metu in primo ſæpe limine, à potu frigidæ largiori, poſt vehementes præprimis corporis motus qſ. coagulatur, ſiſtitur, cui malo bellidis folia in acetario parata Minderert in med. milit. aliorumque commendatione præſentiſſimo auxilio ſunt, vi ſuâ quâ pollent innata coagulatum reſolvendi ſanguinem. Sed quomodo ex. 5 aph. 24. frigida ſanguinis cient profluvia?* ℞. *Highmorus in anaceph. conſtrictam ſubitâ refrigeratione aortam ſanguinem copiosè admodum ad ſuperiora propellere vaſa, quæ cùm nimiâ obruta copiâ diſtendantur, apertio & ſanguinis ſputitio ſequuntur, Venâ præſertim cavâ eadem de cauſa coanguſtata liberumque ſanguini regreſſum denegante. Fortè etiam per ἀντιπερίστασιν auctâ in ſanguine ebullitio locum hîc habet; unde illo à motu concitato, dum frigore conſtringuntur vaſa, majus impendet periculum.* Scilicet à largiori tali frigidæ hauſtu contingunt mortes ſubitaneæ, ſic *Amatus Luſitanus* cent. 2. curat. 62. juvenis Romani ſubitum exponit obitum, qui defatigatus à ludo pilæ, ſudoreque reſperſus ad puteum properans ab exhauſtâ frigidâ mortuus in terram decidit. Ubi aliud ſubjungit exemplum de alio ſimiliter poſt ſudorem ex frigido potu emortuo. Contingunt morbi lenti, quod innuit iſte aphoriſmus allegatus, qui ſonat: Τὰ ψυχρὰ, οἷον χιὼν, κρύσταλλος, τῷ στήθει πολέμια,

βηχέων κινητικά, αἱμοῤῥοϊκα, καταῤῥοϊκά. Varias varii *Commentatores* ſubjungunt cauſas. Hippocratis ſedulus Interpres, *B. mei Parentis quondam Collega p. m.* in Jatreo Hippocratico, *αἱμοῤῥοϊκά* frigida dicit, quia extremè & ſummè frigida, ut nix & glacies, majorem noxam afferant, venas frigiditate indurando, & contumaciores reddendo, unde fiat, ut diſtenta ſanguine vaſa, cum cedere non poſſint rumpantur. *Βηχέων κινητικά* dicit, quia deſtillatione aſperitatē inducant viæ ſpiritus, ubi *Catulli* à frigore frequenti tuſsi quaſſati exemplum ſubjungit, tandem p. 1012 hæc habet: *Pulmonum magnes dum aërem trahit frigidiorem, quàm ut eum debitè alterare & evincere poſſit, naturale ſtatim robur amittit, nam alimenta ad eos transmiſſa plurimum excrementorum pariunt ſive relinquunt in iis, quæ ob debilitatum in pulmonibus vitæ ſpiritum ſive Archæum, dùm non rejiciuntur, obſtructio atque inde putredo, & ex hâc humorum alteratio, imò inflammatio & febris pertimeſcenda, aut ſi non debilitatur initio Archæus, ſed irritatur, in ſui tutelam undique convocat laticem tanquam repagulum objiciendum pro incolumitate ſui, atque ad avertendum aëris irruentis impetum, quo ipſo accidunt facilè memorata Hippocrati.* Mihi *Beati Parentis* arrident rationes, quibus addo ſubitam mutationem; ſubitam extremè adverſi ac inimici applicationem; glandularum quæ ſero ſecernendo & effundendo naturaliter dicatæ ſunt cum ſuis ductulis, nimiam relaxationem, nimiam apertionem, hinc largior ſeri exudatio, extillatio, effluxus ex ipſis p. n. patulis; ſeri fuſionem aut præcipitationem, nam frigida particulis ſuis rigidis apta ſunt fundere, irritare, unde catarrhi, qui nihil aliud, quàm ex glandulis majori copia protruſum ſerum hîc ibi ſubſiſtens, dicunt. Imò quid vetat dicere, ſtricturam Venarum hîc agere id, quod ligatura in vivo animali venarum jugularium, quod injectiones in partes per ſiphones ligatis venis monſtrant. Audies quotidie, è plebe homines petere conſilium Medicum proponentes, ſie hätten einen Trunck gethan: Medicaſtra quædam ſatis nota pleroſque è Viris à potu quodam largiori frigidæ, Fœminas verò ob matricem vel repentem, vel irrequietam ægrotare, cum conſulitur, pronunciat. At profectò toties, quoties accuſatur talis potus morbi cauſa non eſt. Sæpiùs implorat Medici opem æger, qui penitùs de hac cauſa perſuaſus conqueritur de cardialgia, laſſitudine, tabe vultum oſtendens luridum: alius tusſiculoſus, dyſpnoicus, macilentus eandem incuſat cauſam: alius

coli-

colicam ſpasmodicam, alius lentam à diuturna intermittente febrem, alius cordis palpitationem, alius hypochondriorum tenſionem, alius alium affectum perpetiens, hauſtui frigidæ largiori illum adſcribit & Medico conſilium daturo cauſam talem dictatoriè detegit. Et quidem tales non raro, ut ipſis videtur, locum & tempus ingurgitati potus determinant. Si autem vita prægreſſa ritè examinetur, in circumſtantias medicè inquiratur, pateſcet, non unum, ſed plures hauſtus cauſam dediſſe iſtis moleſtiis, non una vice, ſed creberrimè repetitis, non aquæ ſed vini hauſtibus illos iſtas contraxiſſe, aut ad minimum, ſi hoc non, alium rerum p. n. minùs debitum uſum, præſertim cibi & potus quantitatem, qualitatem, aſſumendi modum, animi paſſiones excedentes cauſam ſuppeditaſſe. *Medicus* igitur *Prudens* non ſtatim tali conſentit opinioni, ſed ſingula priùs probè examinat, usque dum largiorem frigidæ hauſtum, quod aliquando contingere ambabus largimur, lenti hujus vel illius morbi cauſam judicet. Ex allegato autem aphoriſmo judicare licet, an *Medicè vivant*, qui potum non ſolùm glacie circumſita refrigerant, ſed & cum ipſo glaciem aſſumunt, imò devorant.

II.

APHTHÆ INTERNÆ frequentiores, quàm vulgò putatur.

APhthæ, Ulcera etiam Syriaca & Ægyptiaca, Arabibus Alcolæ dictæ, modò ad inflammationis, modò ad excoriationis, levis exulcerationis, modò ad puſtularum cum eſcharis Ideam magis accedentes, in ore, lingua, labiis, gingivis, palato, faucibus, partibus ſublingualibus & vicinis, Infantibus communes ubivis ab *Authoribus* deſcribuntur, qui prolixè exponunt Ipſarum indolem, cauſas, & curandi modum. At de *Internis* adultos etiam cum vario dolore invadentibus *Aphthis* pauca reperies; Nos verò has tàm frequentes, quàm iſtas infantum viſibiles, imò & infantibus frequentes internas cenſemus. Non quidem nos latet, *Hippocratem* aphthas fiſtulæ pulmonis, & pudendorum adducere, *Galenum* teſtes aphthis exulceratos memorare, aliisque corporis partibus has etiam tribui à *Foeſio*,

ſio, & *Euſtachio.* In ventriculo, inteſtinis & aſpera arteria etiam dari *Quidam* monent, ſed binis ſaltem. Frequentiam autem iſtarum in adultis etiam ceu infantibus & quidem internarum aphtharum evincimus tàm *Ratione* quàm *Experientia.* Subjectum Internarum nos hic potiſſimum intendimus Gulam, Præcordia, Ventriculum & Inteſtina (licet alias internas partes non excludamus.) Hæ autem partes quà membranas, tàm tenues, quàm carnibus propinquas, glandulas harumque ductus advehentes & evehentes, vaſa, mucum, lympham oblinentem irrigantem, aliasque ex quibus conſtant, partes multùm cum iſtis conveniunt partibus, quas viſui obviæ obſident aphthæ; Apta ſunt gula, præcordia, ventriculus & inteſtina ad ſubſiſtentiam ſanguinis & ſeri acrioris, ad iſtas leves ſuperficiarias inflammationes, puſtulas, excoriationes, denudationes. Fibrillæ membranaceæ, ad carnes accedentes, in ſe teneræ, molles facilè cauſis cedunt, de quibus mox, obviis, modò internis vel in parte genitis, vel è tota M.S. huc depoſitis, vel ab extra advenientibus, quæ facilè ſanguinem & ſerum impetuoſiùs irruens remorantur, glandulæ in iſtis partibus copioſæ facilè à rebus vel non-naturalibus vel p. n. ibus læſæ, quà temperiem, texturam, conformationem, unitatem depravatæ, ob figurarum vitia in faſciculis capillarium vaſorum anguſtiſſimorum, aut ſi mavis, quod *Quidam* non ſine ratione urgent, ob fermenti nativi degenerationem non debitè generant, ſecernunt, excernunt, lympham, laticem, mucum, cui à Natura deſtinatæ ſunt. Quid ergò vetat, quò minùs hæ partes à tali malo affici diſpoſitæ ſint, cauſa ſi accedat, ac iſtæ in ore, viciniſque partibus. Cauſa, inquam, ſi accedat. Hæc eſt, mitis ſuavis, demulcentis lymphæ, laticis, ſucci, muci naturaliter iſtas partes oblinentis, & membranaceas fibrillas à variis defendentis ac præſervantis, modò defectus, modò & frequentiùs degeneratio, à miti, ſuavi dulcedine, ſive inſipiditate, blanda amica textura, deviatio ab alienis, heterogeneis, ſylveſtribus, acribus, leviter rodentibus particulis ſive domeſticis libero juri liberæ actioni reſtitutis, à compedibus liberatis, è vagina eductis, ſive peregrinis aliunde advenientibus infectio, unde citatior motus & hinc calor, unde membranæ iſtæ denudantur, roduntur, corrugantur, inflammantur, craſſiores

res fiunt, tales enim fibrillas membranaceas diſtendunt, ſcindunt, rodunt, vellicant, pungunt, divellunt & perforant, unde volucres partes fugam quaſi ineunt, ſecumque abripiunt particulas terreſtres leviſſimas, hæ verò ab ipſis ſeparatæ in ſuperficie iſtas cruſtulas, ſive cuticulas, ulcuſcula formant. Quis autem talem cauſam in gulam, ventriculum & inteſtina non agere poſſe, circa has partes non dari, non generari, non reperiri diceret: Occurrunt ibi non ſolùm interna, ſaliva deſcendens, ſuccus nativus gulæ, mucus ventriculi, liquor gaſtricus, inteſtinalis, pancreaticus, bilioſus, nè de variis p. n. dicam, ſed & alimenta, potulenta, eſculenlenta, aër varius, quæ ſingula varie & facilè inimicam inducere indolem & efficere poſſunt, ut lympha mucoſa oblinens deficiat, perversâ tincturâ imbuatur, & ſanguis & ſerum acrius detineatur, membranæ denudentur, atterantur, lacerentur, varie lædantur, & hinc excoriationes, corrugationes, denudationes, inflammationes, puſtulæ, licet leves ſaltem ut hîc, aliquando tamen etiam graviores, ceu aliàs in cute & ore contingit, exoriantur. Cauſæ aliàs procatarcticæ ſive occaſionales tàm facilè internas partes afficiunt quàm externas. Iſta autem acrimonia rodens indolem habet variam, potiſſimùm quoad hunc affectum, lixivioſam, alcalicam, ſulphuream, ſalinam, aliquando cum acido, ſed non prædominante, aliquando verò dominium exercente acido præ alcalico, ſulphureo, ſalino. Novimus *Quosdam Celebres Medicos* in aphthis infantum imò in omnibus ulceribus ſolum admittere pro cauſa Acidum. At modò concedant quòd acidum volatile ipſorum particulis alcalicis ſubtilibus turgeat, adeoque oleoſum ſit, ut concedunt, nobis non contradicunt, abuſu tamen vocabuli acidi tyrones non leviter confundentes. Non ſolas vel acidas, vel lixivioſas, ſalinas, alcalicas, oleoſas, ſulphureas particulas in cauſarum hîc referimus cenſum, ſed varie mixtas invicem modò his, modò aliis eminentibus. Tales autem in ſtatu p. n. quis dictis noſtris partibus penitus dènegabit? Hinc &, quod multùm húc facit, Quidam ægri non raro, præſertim e. gr. ſcorbutici, hypochondriaci, cùm aphthas alunt os obſidentes, eundem dolorem, eandem moleſtiam per gulam, in ventriculo, aliquando in inteſtinis ſe ſentire continuationem & extenſionem unius ejusdemque

demque doloris eſſe conqueruntur. *Quoties* querelæ erga Medicum de ſingulari cardialgia, es ſeye/ als wann von oben biß zu dem Magen und weiter alles Wund und Sähr wäre? Quin & videmus experimento vulgari mechanico quàm facilè corium, membrana, pellis ſucco tincta hoc vel illo, & imbuta ad vicinas ad inferiores partes illum transmittat. Communis harum partium cum oris partibus tunica quàm facilè transmittere poterit, quàm facilis peregrini ſylveſtris adverſi ſucci vel laticis per membranam iſtam diffuſio, expanſio, ſubſiſtentia, imò quàm facilis glandularum in iſtis partibus ſitarum vitii ſimilitudo ſive identitas. Hinc & in phthiſicis, cùm denuò catarrhus ſ. coryza ingruit, narium glandulæ ſerum copioſum fundunt, mox & idem malum aſperæ arteriæ & pulmonibus per tunicas, per eandem glandularum texturam, per alias cauſas communicatur, ſ. potiùs illuc ſeſe extendit: Ita & in variis aliis interioribus partibus aut ſimul cum ore aut ſeparatim exulcerationes leviores, inflammationes, puſtulæ, eſcharæ cur non oriantur, cur non ſe extendant, cur non communicentur? Non ibimus ad ſpeciales caſus, e. gr. In Venerea Lue, frequentiſſimo hodie morbo, quot & quantæ ſæpè deprehenduntur aphthæ interiores? Profundiora autem ibi ulcera ſub aphthis comprehenſa nolumus. Confirmat hactenus dicta magisque roborat *Praxis*. Plures n. ægri Exc. Dn. *Præſ.* in diffuſiſſima Praxi occurrebant, qui de diuturna, feroci, pertinaci cardialgia, de aſpredine, de dolore urente, pruriente, ulceroſo, à faucibus ad ventriculum ad inteſtina usque de torminibus aliquando couquerebantur, atrophia tantùm non enecti. Qui à purgantibus, ab Emeticis præſertim antimonialibus à *Variis Medicis*, quos in conſilium ducebant exhibitis pejus ſemper habuerunt, à lixivioſis, ſive magis, ſive minùs volatilibus ab *Aliis Medicis* propinatis nullum levamen, imò aliquando mali incrementum experti, à præſcriptis autem ab Ipſo (rejectis omnibus purgantibus) merè demulcentibus, mitigantibus, balſamicis, travmaticis, à prohibitis omnibus acidis & fermentatis meliùs ſe habuerunt, imò plures ab illa maxima moleſtia liberati fuerunt. Eodem eventu, quo per dicta medicamenta non mediocris conditionis Perſonam, cui loco Flüßwaſſer/ Mixtura ex Aq. plantag. Lap. Medicament. Croll. & Ol. Tart. Flechtenwaſſer/ à Domicella porrigebatur,

batur, ſubſecuta uſtione faucium, gulæ & cardialgia intenſiſſima, ab hac moleſtia & ulteriori periculo liberavit. Qui eventus & in Ægro, cui in Eryſipelatis principio ferocibus & mortem minantibus ſymptomatibus ſtipato *Medicus Quidam* ultra ʒj. ſpir. Corn. Cerv. infudit, inde infernalem, ut vocabat, uſtionem perpeſſo cum ipſius maximo ſolatio ſubſecutus eſt.

III.

HYPOCHONDRIACORUM CURA non ſemper primariò contra Acidum Fixum dirigenda.

AFfectus, *Hypochondriaci* nomine ubivis notus, vix tanta ſymptomatum varietate, frequentiore recurſu, pertinaci diuturnitate fatigat ægros, quàm Medicos circa ſcrutationem ſubjecti & indagationem cauſæ turbat. Non hîc diverſas iſtas *Variorum Authorum* ſententias recenſebimus: ſolùm intendimus monere, unam eandemdemque methodum curationi omnium ab hoc affectu vexatorum non ſufficere. *Plerique* hodie Acidum fixum, ceu *Paracelſus* ſuo tempore cum ſuis pòſt Aſſeclis Tartarum coagulatum, tanquam unicam cauſam accuſant, & hinc arma Medica contra hoc ſolum dirigunt. *Verùm*, ceu hoc ſæpè malum dictum gignere non negamus, ita diverſum ab hoc, particulas nimirum ſubtiliores, tenuiores, ſalinas, ſulphureas, oleoſas, reſinoſas, fluxiliores etiam acidas volatiles plerumque ebullientes, effervescentes malum hypchondrium cudere, in ejus productione præ aliis dominari, *Rationibus* & *Experientia* inducti credimus. Affectus hypochondriacus non rarò habet cauſas prægreſſas, craſin, ut vocant, bilioſam, animi motuum celeritatem, propenſionem ad iram, agilitatem, activitatem, vini potum leges debitas & quantitate & qualitate violantes, cibos aromatibus nimiùm conditos, vitæ genus ſedentarium, ad frequentiores exacerbationes quotidianas ſubminiſtrans occaſiones, excernendorum tenuiorum retentiones, &c. Symptomata juncta, præter communia, (hypochondriorum inflationes, ventriculi diſtenſiones, anxietates, dyſpnœam &c.) ardorem ac ſiccitatem gulæ & faucium, ſitim,

tim, anorexiam, ſ. potiùs nauſeam, os amarum, ructus amaros nidoroſos, vomitus amaros, cephalalgiam, exæſtuationes frequentes, præcordiorum magis æſtus, uſtiones, quàm compreſſionem, dolores extremorum vagos, absque tumoribus, pulſum celerem, citatum, frequentem, urinam multùm tinctam, ſæpè cum ſedimento cinabarino, lateritio, vultus modò lividam flavedinem, modò ſubitam ac vagam phlogoſin ac rubedinem, hæmorrhagiam frequentem ſanguinis rubicundioris, corporis maciem. *Iſtæ cauſæ* quàm facilè liquorem gaſtricum inficiant, dejiciant, in officio turbent, ab ipſo ſubigi ſe non patiantur, ſimul & inteſtinalem deviare faciant, ut chylus transmittatur charactere perverſo tinctus in Maſſa Sanguinea remanente, nec domabili, nec delebili, patet: Nec minùs, ut ſuccus bilarius quantitate, reſinoſitate, acrimoniâ, ebullitione excedat, exæſtuet, pancreaticus juſto acrior fiat, ſanguis ac lympha accuſatis moleculis perfundatur ac conſpurcetur, ut viſcera ac glandulæ inficiantur ac inficiant, efficiunt. Hinc ab iſtis ſalinis bilioſis ſuccis non tàm irrigatio faucium, quàm exiccatio, unde ardor, ſitis: Ventriculi & ſui potiſſimi inſtrumenti dyſcraſia, ab objectis perverſio, unde anorexia, nauſea: Particularum bilioſarum aut effuſio aliunde, aut talium ſive harum indolem exprimentium generatio, unde iſta nidoroſa amarities: Agunt iſtæ ſuis ſpiculis disproportionatè in fibrillas capitis, unde cephalalgia: Hîc ibi propter tales ſanguis vel cum alio obvio liquore, vel cum aſſumptis vel ab ipſis in M. S. contentis diverſis particulis ebullit, agitatur, effervefcit, unde variæ exæſtuationes, phlogoſes, rubedo vultus, dolores extremorum vagi, celer, citatus pulſus: Dum agitant & colorem ſanguinis intendunt, effluit ſanguis rubicundior: Roſcidus ſuccus nutritioni deſtinatus quia deficit & dyſcratos, ad nutritionem ineptus eſt, macies jungitur. A tali cauſa flatus commune hypochondriaci affectus ſymptoma non raro exſurgere poſſe & ſolere, Vid. Phyſograph. Excell. Dn. *Præſ.* & Excell. Dn. Rudolphi Jacobi Camerarii, Phyſ. Prof. Ordin. Patron. & Præceptor. mei colendiſsimi, diſſert. de Tens. Cord. Sub talium præſentia cauſarum & ſymptomatum in Hypochondriacis, quis varias illas criſpationes, tenſiones, contractiones, aliasve nervoſarum partium læſiones à ſpiritibus potiſſimùm animalibus extra ordinem agentibus, variè turbatis, impetuosè motis oriundas, huic affectui proprias non potiùs

tiùs adſcriberet tenuiorib9,ſalino-ſulphureis,ſubtilioribus particulis, prædominantibus,quàm acidis fixis; quæ utiq; hîc non rarò ſpiritus etiam in ἀταξίαν agunt,partes nervoſas lædunt, ſed ſub alio ſchemate, cumaliis ſymptomatibus. Hinc in iſta, quam modò delineavimus, morbi ſpecie, iisdem non eſt agendum medicamentis, quibus in altera, hinc magis temperata ac temperantia, mitigantia, refrænantia, diluentia, imò & refrigerantia, aliquando acida, anodyna in uſum ducenda, quam ſpirituoſa, volatilia, attenuantia, aromatica, præſertim à compedibus liberata & exaltata. In Ægro hypochondriaco à ſyncopes cardiacæ paroxyſmo ſubitò obruto Mixtur. ex Aq. borrag. bugloſs. cinamom. modic. & paucis guttul. ſp. ſal. armoniac. cum ſyr. borrag. cochleatim ſaltem exhibitam anxietates, exæſtuationes, ad deſperationem ferè ſuſcitaſſe obſervavit Exc. Dn. *Præſes*, coërcitas ab Emuls. è ſem. frigid. cum Aq. lactuc. acetos. paratas & pulv. abſorbent. Ægra ab hoc malo diu diſtorta ex conſilio Cujusdam per bimeſtre tincturas, eſſentias ac ſpiritus, guttur ut dicebat exedentes, exurentes aſſumens febrem lentam tabificam inde contraxit, obſervante *Eodem*, qui plura talia. *Varias* contra calidorum in hoc morbo uſum cumulare poſſemus *Authoritates*, ſed ſufficiant pauca ſq. *Diocles Medicus antiquiſſimus*, inter ſymptomata hujus morbi recenſuit æſtum in hypochondriis, quem ventriculi calori p. n., nec tamen inflammationi adſcribit, aliquando vomitum phlegmatum ſubamarorum. *Montanus* conſil. 230. ſcribit: *Conſulo ut Medicos fugiat & Medicinas, quia communis conſuetudo aliquorum Medicorum eſt exhibere calida, &, ut ipſi inquiunt, carminativa ventoſitatum. Dum autem illi ſymptomati attendunt, non advertunt, quòd ægro noceant & interitum accelerent, augendo cauſam atque originem ipſius ægritudinis.* Hinc conſil. 229. *Vina potentia infeſta dicit, res frixas in ſartagine & aromata nocere ait, diatrion pipereon ſine ſaccharo roſato non admittit.* *Fernelius* Conſil. 43. & 44. *Cibis jubet veſci frigidis, humidis, & elixis, commendat brodia alterata herbis frigidis, cremorem hordei: A vino aliquando abſtinere ſuadet, ac in potu aqua decocta uti, cùm nihil magis ad curationem conducat. Et gloriatur hoc uno remedio plures convaluiſſe.* *Mindererus* potu aquæ morbos hypochondriacos curandos eſſe voluit. *Platerus* vinum generoſum, cibum calidiorem copioſiorem corruptum, pravi ſucci, ſiccum, dulcem, pinguem, acrem, copiam Carminativorum inter nocumenta in hoc

ponit. *Sylvius* inter tres affectionis hypochondriacæ ſpecies alteram ponit nidoroſam, ab humore bilioſo cum amarore olidum & ingratum odorem ſ. nidorem ſpirante cum ructibus nidoroſis ortam, Cui inter alia opponit acida. *Grembs* peregrinum quoddam ſal volatile in pancreate ob vitalitatem denegatam Archeo moleſtum incaleſcere & hinc illas phlogoſes hypochondriacis familiares oriri ſcribit. *Ipſi* aliàs ſolius *Acidi Patroni* aliquando ſerum lixivioſum & oleoſum ſiccitatis oris in Hypochondriacis cauſam dicunt, ruborem vultus & cutis particulis ſanguinis ſulphureis adſcribunt, in cura etiam non raro ad ſpirituum ſopitionem, ad opiata confugiunt. Undecimum agitur luſtrum, quod *Excellentiſſimus Dominus D. Mögling, Profeſſor Medicinæ in hac Academia meritiſſimus, Patronus & Præceptor meus maximè Colendus*, (cui felix porro ſenium precamur) in Diſputat. de Melanch. hypochondriacâ hæc poſuit; *Qualitatem materiæ inæqualem dici poſſe ſentimus*: Pòſt: *Hæc materia, ſive humores corrupti, bilioſi, pituitoſi*, &c. Tandem: *Suſcitans cauſa iſtorum flatuum eſt calor p. n.lis, extraneus, fervidus, adurens.* Quæ autem hactenus de iſta ſingulari hypochondriaci mali ſpecie diximus, etiam applicari velimus iſtis *Paroxyſmis*, qui non raro in hoc Affectu acidi fixi ſobole enormontici, orgaſtici, impetuoſi à cauſis ſive internis, ſive externis exoriri ſolent.

Claudimus his rivos, ex intimo concinentes pectore:

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

EX *Hauſtu noxas, Aphthas, Hypochondria dura*
Doctè Curato: Fauſtus eris Medicus.

Proſperrima quævis
apprecans ſcripſ.

PRÆSES.